

EM 2019/15.A

23.09.2019

Múte Bourup Egede

Åbningsdebat på baggrund af åbningstale af Formanden for Naalakkersuisut.

Efterårets sol hænger lavt i horisonten. Sommerens lykkelige dage – med masser af lys og varme sol – erstattes af mørke, kule og storme. Den natur som vi løbende tilpasser os, fortæller os at tiden er kommet til forandringer.

Det nye Inatsisartutår er startet, og vi takker for Formanden for Naalakkersuisuts åbningstale; vi håber på, at vi i denne efterårssamling med konstruktivt samarbejde opnår gode resultater for det grønlandske folk, netop fordi samfundet forventer at vi grundfæster vores arbejde med solid samarbejde.

Den politiske udvikling kan ikke fortsætte på automatgear, den må ændres. Selvfølgelig er Grønlands og det grønlandske folks selvstændighed og selvberenhed altid den vigtigste mål. Men tiden er inde til at vi indrømmer, at dette mål ikke kan realiseres med de gamle arbejds-metoder samt med en passiv tilgang til målet, dette må vi indrømme.

Vi skal ændre vores skikke og alt det vi er vant til. Der er det politiske lederskab og solidariteten i samfundet af afgørende betydning om vi kan opnå de mål som vi som samfund stiller. Vi må stille os et nyt vigtigt mål for vores land og befolkning. Hvis vi som land skal opnå udviklende mål som medfører sammenhold er tiden kommet til at vi grønlændere står sammen. Dette kan ikke opnås med lukkethed. Tiden er kommet til at man udøver magt borgernært og med inddragelse af dem.

Gennem en åben og samarbejdssøgende politik, vil vores fremtid og velfærd stå nærmere. Hvis vores mangfoldighed skal være en styrke – og ikke blot et tomt ord – så kan vi ikke undgå at skulle lytte til dem med andre meninger. For det er netop der samarbejdets blomst gror.

Inuit Ataqatigiit ønsker at understrege, at man har brug for os alle her i landet samt at vi alle har vores plads i samfundet.

Vi borgere her i landet skal føle at vi har noget at være sammen om. Hudfarve, sprog og religion eller andre forskelle skal ikke medføre forskelsbehandling.

Et samfund der på det åndelige og identitetsmæssige er stærk, er det samfund der har forskellighed som styrke og som kan samarbejde med andre lande; som kan samarbejde om samfundets mål og værdier gennem interesser og behov.

Under den hektiske sommer – mens vi alle nød den dejlige sommer og var i færd med at forsyne os til vinterforråd af vores lands mangfoldige ressourcer, mærkede vi en stor forandring – da nogen pludselig ønskede at købe vores land.

Vi kan alle blive enige om, at ønsket om at købe vores land er aldeles urealistisk samt at det aldrig vil kunne ske. Det fik os til at huske på, at supermagternes kamp om Arktis gror i styrke dag for dag. Vi må være på dupperne og vi kan ikke blot stå med hænderne begravet dybt i vores lommer. Vi må følge med udviklingen med stor opmærksomhed. For vi ved at vores land har en central betydning i Arktis.

Vi har her i landet mærket til konsekvenserne af klimaforandringerne på vores land og dets borgere. Vi har mærket til konsekvenser i vores daglige liv og i takt med vinterisens forsvinden vil nye skibsruter gennem Arktis komme nærmere. Ja, skibene sejler gennem vore farvande allerede. Mens vi allerede nu mærker til konsekvenserne af de globale klimaforandringer, må vi i det stille konstatere, at vi kun har mærket til de svage indledende konsekvenser.

Verden har stor fokus på de nye handelsruter samt de levende og ikke levende ressourcer der findes i Arktis. Der er stor risiko for at stormagternes interesse for vores ressourcer vil medføre tiltagende militarisering af Arktis.

For få dage siden trak Naalakkersuisut sammen med den danske regering vores land ind i den Arktiske militarisering. For der åbnede Naalakkersuisut Kangerlussuaq til brug for det danske forsvar som en militærbase.

For det første glæder vi os over at Kangerlussuaq har en lysere fremtid. Særligt hvis befolkningen får den eksisterende mulighed i fremtiden. Men for det andet rejser denne udmelding nye spørgsmål som bør udmeldes tydeligere overfor befolkningen.

Vi må spørge os selv, om vi vitterligt ønsker at inddrage vores land i den stigende militarisering af Arktis. Vi ønsker ligeledes at få oplyst, hvilke mandater Naalakkersuisut har benyttet til at godkende flere militærbase her i landet.

I forvejen ved vi at Pituffik benyttes om en militærbase, uden at vi som land får noget ud af det, ligesom vi gennem flere år har kæmpet for at få et større udbygge og indflydelse på basen, dog uden at opnå synlige resultater i disse bestræbelser. Det stik modsatte sker. Det er

fuldstændigt uacceptabelt. Hvis vores land skal benyttes til militære formål, må vores land og befolkning få udbytte af det.

Skal Kangerlussuaq gentage vores negative erfaringer fra Pituffik? Kan vi ikke få indflydelse på forhold i vores eget land? Man kan ikke undlade at spørge om, hvilket konkret aftale man har indgået om Kangerlussuaq. Vi kan jo se at Naalakkersuisuts udmelding i pressen samt den danske regerings udmelding i pressen er vidt forskellige.

Kære Naalakkersuisut; sig nu sandheden. I er forpligtede til at fremkomme med sandfærdige udtalelser til samfundet. Og lad os nu komme væk fra den nærmest lovløse regeringsførelse der sker her på det seneste. Det fremmer ikke et konstruktivt samarbejde.

Vi kan komme ind på mange forskellige forhold om Arktis samt forsvaret, men man kan kort fremkomme med disse korte bemærkninger – er tiden ikke moden til, at man fremsætter et krav, om at der indgås ny forsvarsaftale om brug af vores land, som vi grønlandere har indflydelse på?

Vores forsvarsmæssige behov skal vægtes i forhold til amerikanernes tilstedeværelse i vores land, i den region af verden vi bor i; hvor der desværre sker en militær optrapning – for vi har brug for et liv i sikkerhed. Men vi skal ikke være en del af den militære optrapning.

Større aktivitet i Arktis viser blot at vi i større grad bliver en del af den globale virkelighed og den stigende interesse af Arktis i verden. Vi ved at dette forpligter resten af verdenen. Men vi kan også få en større indflydelse gennem vi udvider vores udenrigspolitik. Indflydelse, handel samt andet samarbejde åbner op for disse og skaber nye muligheder.

Vores interesser som samfund; bærplukning og indsamling af vinterforråd værner vi om. Disse er vores rettigheder, som vi skal kæmpe om, når andre stater forsøger at ændre disse. Vi skal altid kæmpe for vores land og dets befolkning. Vores land skal drives ud fra vores værdier og hvis det skal ske, må vi ikke glemme vores forpligtelser.

Hvis vi skal have indflydelse på udviklingen, kan vi ikke stå passive, idet det er os der skal handle. Vi har ansvaret for at vi selv udøver indflydelse på vores egen udvikling og undgå at det sker hen over hovedet på os og det skal vi gøre ved at vi handler og ikke venter på at nogen udefra skal vække os. Vi skal være oppe på dupperne, fordi vi skal være opmærksomme på den indflydelse der kommer udefra til vores daglige liv, hvor vi skal udøve indflydelse omkring.

Vi skal være bedre til at finde vores partnere for at have indflydelse på udvikling ud fra vores egne værdier. Vi skal have indflydelse på internationale aftaler og deltage i forarbejderne til disse også hvad angår konsekvenserne af de globale klimaforandringer.

Lad os huske på, at den nye danske statsminister har understreget at Grønland eges af grøn-
lændere, ligesom at vores lands udenrigspolitik ikke skal styres af danske politikere. Lad os
udvise rettidig omhu på denne udtalelse fra den nye danske leder. Lad os skabe et fælles
grundlag for en bred grønlandsk udenrigspolitik.

Selv om de gode tider gentages i en uendelighed, så har medaljen som bekendt en bagside.
Det er da dejligt at der er gang i vores lands økonomi. Men hvornår vil vi skabe grobund for at
landets borgere skal udvikles gennem en forstærket indsats?

Vi skal kunne at holde time-out og reflektere over, hvordan resten af befolkningen kan være
med og får gavn af denne økonomisk udvikling.

Det er enhver bekendt at de borgere der gennem deres flid er med til at løfte samfundet også
har svært ved at klare deres forpligtelser. Men Naalakkersuisut er ikke videre tilbageholdende
med at hente yderligere midler fra folks arbejdsindkomst gennem afgifter, hvilket er sket i sti-
gende grad gennem den sidste periode. Et velkørende samfund skal ikke behandle sine bor-
gere på denne måde. Folk der slider sig igennem deres daglige liv skal ikke pålægges andre
byrder at løfte; Nej man skal arbejde for at lette deres levevilkår.

På grund af afgifternes position som den skjulte skat uden fradrag, sker der større økonomisk
indgreb hos arbejderklassen når man øger afgifterne samt indfører nye afgifter.

Uden at komme ind på de afgiftsforhøjelser som Naalakkersuisut har gjort i sommerperioden,
vil jeg sige, at den seneste afgift – nemlig beslutningen om at øge passagerafgiften er yderst
mærkværdig. Det er så mærkværdigt at Naalakkersuisut bevidst har besluttet at kun ramme
deres egne borgere, sådan at folk udefra ikke bliver ramt. Vi ønsker at få oplyst om det er en
ny politik som Naalakkersuisut vil arbejde efter i de følgende år.

Tiden er kommet til at finde ud af hvordan vi kan afskaffe afgifterne her i landet og sørge for
at der er så få afgifter som det overhovedet lader sig gøre. Skatte- og velfærdscommissionen
har bl.a. indstillet at afgifterne her i landet skal holdes på et absolut minimum for at sikre folks
velfærd.

Jeg skal lige ind på de historier der er kommet for mit øre i løbet af sommeren. Det drejer sig
om en familie der er blevet ramt af en alvorlig sygdom, hvor de offentlige pålægger dem yder-
ligere byrder, fordi vi politikere har vedtaget de rammer som det offentlige arbejder ud fra. Vi
har alle hørt sådanne historier og vi har familiemedlemmer der er blevet ramt af den virke-
lighed vi har besluttet.

Nogle af disse får efter et langt og stræbsomt arbejdsliv får så dårlige oplevelser når de bliver ramt af alvorlig sygdom, at resten af familien kun har penge til en dags mad; udover at de også skal vende hver en krone for at have råd til bolig samt andre livsfornødenheder.

Efter at blive ramt af alvorlig sygdom, møder de en barsk virkelighed når de skal til at modtage offentlig hjælp som følge af tabt arbejdsevne. Nogle bliver tvunget til at sælge hus, mens andre er i fare for at blive hjemløse eller ER blevet hjemløse.

Det er hjerteskræende at høre sådanne historier. Men disse er virkelighed for nogle af vores medborgere. Sygdommen kommer pludselig – uanset hvor sund man fører sit liv.

Når det kører så godt for os her i landet, at vi sådan uden videre bevilger flere milliarder til nye projekter, skal vi så tilbyde sådanne forhold til de borgere der har slidt gennem et langt arbejdsliv? Inuit Ataqatigiit klare svar er NEJ! Man kan regne med os når løsninger til sådanne problemer skal findes.

Det med at sundhedsvæsenet vil indskrænke sine ydelser samt at man først skal til at betale for at modtage behandling som Naalakkersuisut har haft udmelding omkring, skaber forståeligt nok utryghed blandt befolkningen.

Når vi ved at folk kræver bedre service er meldinger om dårligere service som at få en våd klud smidt direkte i hovedet. Selv om Naalakkersuisut har planer om at ville spare, så siger Økonomisk Råd at vores land har mindre udgifter til sundhedsvæsenet i forhold til de lande som vi normalt sammenligner os med. Vi ved at mange af vores landsmænd flytter til andre landet, på grund af generel utilfredshed med sundhedsvæsenet.

Vi skal væk fra utrygheden og være med til at skabe et sundhedsvæsen der giver tryghed til sine borgere.

I bestræbelserne på at vi på alle områder skal have et bedre liv, må vores grundlæggende behov stilles i centrum. Det helt centrale der, er boligen.

Enhver her i landet skal have et hjem. For et af fundamentene for et trygt, sundt og ressourcefyldt liv er at have sit eget hjem.

Status på boligområdet er som alle andre området både godt og skidt. Det er nødvendigt at alle boligejere og lejere af offentlige boliger har gode forhold. Vi skal blandt andet have en løsning på mulighederne for at kunne købe sig sit eget hjem uden for storbyerne, hvor bankerne ikke tilbyder lån til sådanne formål. For hvis udviklingen i hele landet skal ske på en balanceret måde, skal muligheden at kunne bo i yderområderne være en mulighed.

Vi skal have et vedvarende mål om at skulle højne uddannelseskvaliteten. For det er uden for enhver tvivl, at uddannelse kan betale sig.

Vi kan atter engang i politisk økonomisk beretning konstatere, at flertallet af de arbejdsløse er ufaglærte. Derudover ved vi, at der kræves en uddannelse i de stillinger der skal besættes og som vi ønsker besat.

Uddannelserne kræver trygge børn som ønsker uddannelse – det vil sige, et sundt samfund. Hvis væksten skal fortsætte, kan vi ikke komme uden om, at skabe sunde børn og sunde familier. Hvis ikke vi baner vej for, at der tilbydes de bedst mulige forhold fra undfangelsestidspunktet, og ikke gør tidlig indsats på de udfordringer som findes i samfundet og i familierne, vil en fremgang på uddannelsesområdet ikke ske på et optimalt grundlag.

Vores erfaringer med sene handlinger giver grundlag for at konstatere, at tidlig indsats er den bedste handling vi kan gøre. For forebyggelse og tidlig indsats er de bedste investeringer i fremtiden.

Løbende højnelse af kvaliteten af folkeskolen og hele uddannelsessektoren skal vi være fælles om. Men lad os starte med det vigtigste. For hvis ikke vi griber udfordringen ved roden vil vi ikke hurtigt kunne komme ind i kernen af det vi ønsker at opnå. Lad os skabe muligheden for at kunne skabe børn og familier der er åndeligt og fysisk stærke.

Det er tankevækkende at Formanden for Naalakkersuisut i sin åbningstale ikke kom ind på, hvad der skal ske omkring børns vilkår, som i dette forår skabte stor debat.

Det er nødvendigt at revurdere uddannelses-, social- og erhvervspolitikken samt mål for arbejdsmarkedsområdet samt at man ud fra denne vurdering opdaterer dette. Det skal være et mål at et selvforsørgende folk skal styre deres eget land. Vi skal organisere indsatsen gennem en koordinering.

Landets udvikling skal ikke kun skabes af embedsfolk og politikerne, men tage udgangspunkt i alle borgeres indflydelse. Borgerne skal føle medejerskab af landets udvikling og skal inddrages.

Detaljeorienterede løsninger og for meget opdeling på indsatsområder skal bringes til ophør. Sammenhæng og udfordringer kræver at man ser på det hele samlet og griber ind i roden af de problemer vi ønsker løst.

Gennem medansvar og gennem et sundt samfund løfter i flok, skal vi sikre bedre hjælp til dem der har behov for hjælp, at de ældre tilbydes bedre forhold, at de syge får en god hjælp samt

at vi alle i samfundet skal hjælpe hinanden bedre til at forbedre vores levevilkår. Det afgørende for landets fremtid er, at enhver der bor her i landet, skal have muligheder.

Det er godt at arbejdsløshedstallene fortsat falder. Men det spørgsmål vi kræver svar på, er, hvor mange nye arbejdspladser der er blevet skabt i forbindelse med fald på ledigheden? Ifølge tal fra Grønlands Statistik er ungdomsarbejdsløsheden stadigvæk høj, og Naalakkersuisut oplyser, at der er et mørketal på lidt over 1000 på området.

Vi skal strakt indlemme de unge arbejdsløse samt dem der ikke er registrerede på arbejdsmarkedet og uddannelsesområdet.

De arbejdssøgende – unge eller ikke unge – skal modtage den fornødne hjælp, således at de bliver selvforsørgende og bliver en del af flertallet der løfter samfundet i flok. Og til de folk der er i denne gruppe, vil jeg sige at vi har brug for jer for at udvikle vores land. Kom og arbejd med os – i kan løfte opgaven.

Kommunerne har en central placering i folks daglige liv. Vi kan ikke komme uden om kommunerne hvad angår folks levevilkår samt den fortsatte drift af samfundet.

Det er vigtigt at kommunerne samt andre implicerede parter bliver inddraget i udviklingen af storbyerne, yderområderne samt byggerne, idet det er vigtigt at deres forhold ikke bliver forringede. For hvis der sker forringelser der, vil dette have negativ indflydelse på folks daglige kår.

Formanden for Naalakkersuisut havde kun korte ord hvad angår kommunerne i sin åbningstale.

Hvad angår samarbejdet med dem, er der flere forhold vi ønsker afklaring omkring. Hvilke forestillinger har Naalakkersuisut om samarbejdet med kommunerne om landets udvikling? Lad mig minde om, at der i 2021 vil en ny udligningsmetode blive indført; er denne allerede nu inddraget i forhandlingerne, hvad sker der? Hvilke grunde og værdier skal man tage udgangspunkt i og i hvilken grad skal inddragelserne ske?

Da spørgsmålene har fundamentalt betydning for kommunernes daglige drift, håber vi at arbejdet ikke sker hen over hovedet på kommunerne. Vi håber på, at arbejdet sker med forbedring af borgernes levevilkår for øje, uden at det kommer an på hvem der mener hvad og hvor.

Jeg kan heller ikke undlade at tage spørgsmålet om god regeringsførelse. Jeg kan ikke undlade at understrege, at det med at være et mindretals Naalakkersuisut ikke er et diktatur. Det med være et mindretals Naalakkersuisut kræver gode samarbejdsevner og gode evner inddragelse.

Det kan ikke nås gennem en lukket og navlebeskuende måde at drive Naalakkersuisut på. Man kan heller ikke komme uden om at skulle lytte til andre meninger.

Det klæder ikke en god regeringsførelse og magtens deling, at der er stadigvæk stigende antal af bemyndigelser fra Inatsisartut til Naalakkersuisut i Finansloven.

Vi må stille spørgsmålstejn ved, at stigende antal af Inatsisartuts sagsområder sådan uden videre overdrages Naalakkersuisut gennem disse bemyndigelser. Vi inviterer jer alle til at vi sammen tager et fælles skridt til at føre landet mere demokratisk og dermed kommer væk fra disse stingende antal bemyndigelser. For derved kan vi opnå en bedre og mere balanceret og lige magtdeling mellem Inatsisartut og Naalakkersuisut.

Landets daglige drift og vores daglige liv bliver i stor grad påvirket af vores administration. Vi har igennem mange år været enige om, at skulle nedbringe administrationen. Det vigtigste mål der må være, at administrationen skal være til gavn for samfundet. Vi skal komme væk fra at ukritisk at kopiere andre landes administrationer – Vi skal grundlægge vores administration ud fra vores værdier og behov.

Vi skal tænke os godt om for at eliminere det dobbeltarbejde der sker hos det offentlige samt i de offentligt ejede virksomheder. Vi deler de ressourcer som vi får fra borgernes lommer. Vi skal bruge disse på en retfærdig måde. Vi skal fjerne unødvendige udgifter og stive arbejdsgange.

For at få bedre velfærd skal vi have et sundt erhvervsliv med gode udviklingsmuligheder. Hvis vi skal lægge gode helhedsorienterede rammer skal vi udvikle disse gennem medinddragelse af erhvervslivet. Dette for at sikre, at vi kommer med løsninger der er vækstskabende.

Fiskeriet er vores vigtigste erhvervsgrundlag, og dette vil være vores hovederhverv mange år frem, hvorfor udviklingen der skal ske på bæredygtigt grundlag. Vi er gode inden for fiskeriet, hvor vi har en førende position i verden og Inuit Ataqatigiit vil utrætteligt værne om, at dette besiddes og styres af det grønlandske folk.

Derfor er Inuit Ataqatigiit direkte uenige i, at Naalakkersuisut og Demokraatit har medtaget udenlandsk ejerskab i fiskeriet i fiskerikommissionens arbejde.

Vi er heller ikke enige om, at oppositionen er blevet fravalgt i forbindelse med nedsættelsen af fiskerikommissionen. Vi ønsker en ny fiskerilov som vi alle kan samles om og ikke skændes om. Dette ønskede koalitionen ikke, men desværre har man gemt uenighederne til et senere tidspunkt. Vi skal gentage at det stadigvæk ikke er for sent. Fiskerierhvervet har brug for en fiskerilov som har en bred opbakning. Lad os debattere uenighederne nu, mens tid er og finde

sammen om løsningerne. For at fiskeriet kan udvikle sig uden usikkerhed og med tro på fremtiden skal vi ikke føre zig-zag kurs.

Vi skal deltage i den fortsatte udvikling af andre erhverv, såsom turisme og råstofindustrien. Vi skal huske på, at der i disse områder skal drive erhverv på et bæredygtigt grundlag som ikke medføre ulemper for samfundet og miljøet. Vi skal sætte enighed i centrum, uden at vi altid skal starte med vore uenigheder. For vores værdier skal altid sættes i centrum. Vi skal også huske, at vi altid skal udvikle erhvervsområder vi magter.

Vi inviterer til et samarbejde om et bredt og homogent erhvervsudviklingsplan som tager udgangspunkt i vores stærke sider og muligheder. Dermed kan vi i tæt samarbejde med borgerne og de implicerede parter opnå at udforme en plan for en balanceret udvikling i hele landet. Ved at vi sætter gode rammer giver vi vores ressourcestærke borgere mulighed for at blomstre.

I sin åbningstale kom Formanden for Naalakkersuisut kort ind på De Forenede Nationers mål for bæredygtig udvikling – som forkortet bliver kaldt for SDG-mål. Da man ikke kan være uenige med disse mål, ønsker vi at Naalakkersuisut uddyber deres forståelse ved en samfundsudvikling ud fra bæredygtighedsprincippet.

Vi skal huske på, at udvikling og vækst ikke alene kan måles i kroner og øre. Det er vigtigt at vi medtager både de ydre og indre.

Der er vores kulturfolk og idrætsfolk i centrum. Lad os til stadighed udvikle deres vilkår. Lad os fortsætte vores indsats om forbedring af idrættens vilkår fra i fjor med en forbedring af kulturområdetets kår.

For vi kan ikke se bort fra de rigdomme som vi får fra vores kulturfolk. De kan deltage i at opnå et bedre selvværd som folk og i løsningen af de sociale udfordringer vi står over for. Vores kulturfolk har også evner som kan medvirke til den fortsatte udvikling hos erhvervslivet.

Lad os finde ud af, hvad der samler os.

Lad os opnå at vores børn og unge får trygge rammer i deres liv. Dette giver grundlag for et udbytterigt folkeskoleophold samt videregående uddannelse.

Lad os realisere at ingen her i samfundet føler at de ikke har en plads – for dermed at opnå at vi alle har en værdi i samfundet samt at vi alle er med til at løfte samfundet.

Lad os skabe et samfund som vores unge der studerer i udlandet, ønsker at vende hjem til efter endt uddannelse og være med til at løfte. Lad os skabe håbefuldt samfund som føler at der er mangfoldige muligheder samt en god fremtid. Et samfund som vores ældre ønsker at nyde deres otium i.

Der er masser af udfordringer, vi skal huske på alle udfordringerne og komme med løsninger også når vi bruger ressourcer på succes som skal videreudvikles.

Nye tider vil altid komme, ligesom naturen nu fortæller os at efteråret er kommet. Tider med medinddragelse vil atter vende tilbage; vores land vil ikke blive regeret af folk der ønsker lukkethed og som ikke inddrager andre i det uendelige. Nye muligheder og åbenhed vil igen indtage dette rum.

Lad os vælge en løn som man kan leve af og som kan øge folks velfærd. Vi skal væk fra hovsaløsninger – lad os begynde arbejdet i udfordringernes rod.

Lad os sætte og samarbejde om et retfærdigt Grønland. Lad os være fælles om at nedbryde uligheden. Arbejderklassen og middelklassen skal også have gavn af de gode tider. Lad os skabe håb ude i samfundet og bane vej for en fornyet udvikling. Et samfund der er åndeligt rigt har kræfter til at udføre det hårde slid og har overskud til at værne om dem der har brug for hjælp. Alt dette kan vi opnå i fællesskab.

Vi har brug for at vores land giver os bedre levevilkår og vi har brug for at vores land atter får befolkningstilvækst.

Det er netop derfor vi står her i dag, hvor borgerne har udvist os tillid til at vi tjener dem efter bedste evne.

Man sætter lid til os, men vi er også bekendte med at vi kun gennem en handling og slid kan skabe resultater. Ingen kan løfte samfundet alene, men ved at vi står sammen kan vi opnå store mål. Vi har pligt til at skabe udvikling for vores land og dets befolkning.

Hvis vi skal øge den økonomiske vækst og ønsker at blive selv bærende økonomisk, så har vi brug for alle hænder.

Vi har pligt til at vide hvad vi foretaget og ikke blot kommer med uendelige meningstilkendegivelser og landets regering skal være dem der baner vej og realiserer det mål som samfundet stiller dem. De har en hellig forpligtelse til at inddrage borgerne samt løbende orientere dem om arbejdet. De skal værne om den magt som borgerne giver gennem deres stemmer. De skal samle HELE landet og HELE befolkningen.